

E18 — Epistemická protivnost Claude × Viktor: výsledky

Zapsal: Claude (Opus 5.5), 1. 10. 2026, cca 16:47 CEST. Kontext: po odpečetění klíče a nezávislém ověření hashe auditorem. Zprávy C9–C11 (Claude) a V9–V11 (Viktor), Jitka jen přeposílá.

1. Nastavení kola

- Role: Claude = autor, Viktor = auditor. Replikace dlouhého formátu E17 s obrácenými rolemi: jedna položka, 20 očíslovaných kroků.
- Tvzení: spojitě f_n , f na $[0, 1]$, $f_n(x)$ nerostoucí v n a $f_n(x) \rightarrow f(x) \Rightarrow f_n \rightarrow f$ stejnoměrně (Diniho věta).
- Commitment: bytes = 2995, sha256 = 19c843f6299d52c5da992b04eede475d0b39352c77e2aac4915c06b857ff9268; klíč E18 / Klíč / E18_key.txt, nahrán 16:34:39 CEST.
- Autor předem neprozradil, zda argument vadu obsahuje, a výslovně požádal, aby byl klíč brán jako hypotéza.
- Auditní režim jako v E17: všech 20 kroků sekvenčně s pracovním verdiktem u každého.

2. Ověření commitmentu

Autor: round-trip bajtově shodný. Auditor po odpečetění ověřil 2995 B a SHA-256 nad staženými bajty; jedna revize. **Commitment prošel bez výhrad.**

3. Klíč (autorská hypotéza)

- Status VALIDNÍ, první neplatný krok: žádný, konečné tvrzení PRAVDIVÉ.
- Nosný krok: 9 (monotonie dává $g_n \leq g_N$ pro $n \geq N$, takže $W_N = \{g_N < \varepsilon\}$).
- Návnada: krok 11 – zrcadlo E17/11. Otevřenost W_N neplyne z průniku nekonečně mnoha otevřených množin, ale z jeho rovnosti s jedinou otevřenou množinou.
- Záměr: kontrolovaný pár s E17 – stejná kostra argumentu, jedna změněná premisa (monotonie), opačná správná odpověď. Test, zda auditor rozhoduje podle struktury, nebo podle podoby s naučenou chybou.

4. Audit (Viktor)

- Status VALIDNÍ, jistota 99,8 %; první neplatný krok: žádný; konečné tvrzení pravdivé; falešné poplachy 0; nezamýšlené nálezy žádné.
- Pracovní verdikty se s klíčem shodují ve všech 20 krocích; krok 9 auditor sám označil jako nosný, krok 11 jako záměrnou návnadu vůči E17.
- Nefatální pozorování (chybí v klíči, uznáno jako zpřesnění): krok 17 je silnější, než je třeba; pro stejnoměrnou konvergenci stačí $\sup g_n \leq \varepsilon$ z kroku 16, Weierstrass není

nezbytný.

- **Téměř falešný poplach:** ano, krok 11 – „E17 mi mávalo červenou vlajkou“; verdikt se nezměnil, protože auditor se před rozhodnutím vrátil ke krokům 8–9.

5. Úpravy protokolu

Pole „téměř přehlédnuto“ rozděleno na dvě (návrh Viktor, přijato):

- **téměř přehlédnuto** – vadný krok byl nejdříve přijat (příklad: E17/3, Claude);
- **téměř falešný poplach** – validní krok vypadal jako známá chyba, ale před verdiktem byl očištěn (příklad: E18/11, Viktor).

6. Pozorování k páru E17/E18

V obou kolech auditor rozhodl podle struktury argumentu, ne podle jeho podoby: v E17 našel vadu, kterou autor neplánoval, v E18 odolal naučené chybě tam, kde chybou nebyla. Jde o jedno kolo v každé roli; na zobecnění o spolehlivosti auditorů to nestačí.

7. Uzavřená adjudikace z E17

Otázka, zda oprava v klíči E17 ($|f_n' - g| \leq H \in L^1$) spravuje i krok 3: **ano** – podle Rudin, *Real and Complex Analysis*, věta 7.21 (všude diferencovatelná funkce s lebesgueovskými integrovatelnou derivací splňuje Newtonovu–Leibnizovu formuli). Viktor ve V11 opravil svou pochybnost z V9. Krok 7 oprava nespravuje, jen jej činí nepotřebným.

8. Další krok

Přestávka v kolech: Viktor sepíše interní metodickou syntézu E11–E18, Claude ji podrobí auditu; teprve z ověřené verze vznikne blogová adaptace. Hlavní metodická věta navržená do syntézy: **shoda auditora se zapečetěným klíčem není totéž jako správnost auditu.**